

3) Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Szwecji i Republika Finlandii ponoszą swe własne koszty.

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — postępowanie wszczęte przez Compañía Española de Comercialización de Aceite SA

(Sprawa C-505/07) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynku olejów i tłuszczów — Rozporządzenie nr 136/66/EWG — Artykuł 12a — Składowanie oliwy z oliwek bez finansowania wspólnotowego — Kompetencje krajowego organu ochrony konkurencji)

(2009/C 282/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Compañía Española de Comercialización de Aceite SA

Przy udziale: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac), Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 12a rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. L 172, s. 3025), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem 1638/98 (Dz.U. L 210, s. 32), rozporządzenia Rady (WE) nr 952/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie grup i [związków] producentów (Dz.U. L 142, s. 30) oraz rozporządzenia nr 26 dotyczącego stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. 30, s. 993) — Pojęcie „zatwierdzonych instytucji” — Pojęcie grup i związków producentów — Składowanie

Sentencja

1) Spółka akcyjna, której udziałowcami większościami są producenci oliwy z oliwek, olejarnie i spółdzielnie plantatorów oliwy, a pozostałe udziały pozostają w rękach podmiotów finansowych, może wchodzić w zakres pojęcia „instytucje” w rozumieniu art. 12a rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września

1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1638/98 z dnia 20 lipca 1998 r., upoważnionych do zawierania umów na prywatne składowanie oliwy z oliwek na podstawie tego przepisu, z zastrzeżeniem spełnienia warunków w nim przewidzianych.

2) „Zatwierdzenie przez państwo”, które powinny posiadać instytucje w rozumieniu art. 12a rozporządzenia nr 136/66, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1638/98, może być uzyskane w ramach wniosku o indywidualne wyłączenie („zezwolenie”) wniesionego do krajowego organu ochrony konkurencji, pod warunkiem że organ ten posiada skuteczne narzędzia pozwalające na weryfikację zdolności instytucji, która złożyła wniosek do prowadzenia, przy przestrzeganiu wymogów prawnych, prywatnego składowania oliwy z oliwek.

3) Artykuł 12a rozporządzenia nr 136/66, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1638/98, nie sprzeciwia się uzgodnieniu między prywatnymi przedsiębiorcami mechanizmowi skupowania i składowania oliwy z oliwek, finansowanemu ze środków prywatnych, który nie został poddany procedurze zezwolenia, do której odnosi się ten przepis.

4) W zakresie, w jakim krajowy organ ochrony konkurencji powstrzymuje się po pierwsze od podejmowania jakichkolwiek działań mogących stanowić odstępstwo od wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek lub ją naruszać, a po drugie od wydawania decyzji sprzecznych z decyzjami Komisji Wspólnot Europejskich lub tworzenia zagrożenia takiej sprzeczności, może stosować krajowe prawo konkurencji wobec porozumienia wpływającego na rynek oliwy z oliwek na szczeblu wspólnotowym.

(¹) Dz. U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-562/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE i art. 40 porozumienia o EOG — Podatki bezpośrednie — Osoby fizyczne — Opodatkowanie zysków kapitałowych — Różnica w traktowaniu rezydentów i nierezydentów)

(2009/C 282/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)